

NARRACIONS CURTES, REFLEXIONS LLARGUES

A CÀRREC DE TONI GIMÉNEZ I FAJARDO

EFÍMER

Tot canvia de manera ràpida i, a més a més, molts d'aquests canvis acostumen a fer-ho d'una manera radical: un dia en una direcció, un altre dia en una altra. Tot plegat fa que sentim que els bons moments i les estones felices són volàtils. Mires enrere i la teva vida és com l'escuma que amb un simple buf queda tota desfeta a l'aire. Per definir aquest sentiment, aquesta percepció, tenim el concepte 'efímer': allò que té una durada curta, fugaç. I a mesura que passen els anys aquesta percepció s'accentua. Cal proposar-se combatre aquest sentiment que deriva cap a la tristesa i la nostàlgia. Donar valor als petits detalls, fer-se més conscient de la vivència del temps, escurar al màxim les estones de gaudi, ferir-se menys per les experiències negatives alhora que positivar-les, destriar els efectes que enriqueixen la nostra experiència.

De vegades, també nosaltres, com a éssers humans, ens sentim efímers, poca cosa. I aquest sentiment s'acompanya alhora d'una certa relativitat i subjectivitat per tot. Això es podria combatre alimentant l'ego, però ens adonem que més aviat succeeix el contrari, el jo es fereix davant de la realitat efímera de l'existència. Tan sols mirar el firmament ja és suficient per interioritzar la insignificança de la nostra vida enmig de la immensitat de l'Univers, un espai que malgrat que sembla que és finit, tal com apunten els astrònoms, és d'un abast incommensurable. També podem combatre allò efímer fent-nos conscients de la magnificència de l'ésser humà que, amb la seva imaginació, pot abastar aquest infinit finit. Potser és que es tracta de no combatre el que és efímer, sinó d'aprofitar-lo per relativitzar, fins i tot, el propi egocentrisme i fer-nos més humils. Tornar-se *humus*, terra fèrtil perquè encara que duris un dia, ja has durat molt. El que cal és que aquest dia sigui el més esplèndid de tots els nostres dies.

Juny del 2020